

CARL FINNILÄ.

Det gjorde et ejendommeligt Indtryk paa mig i Foraaret at modtage nogle Særtryk, hvor udenpaa var skrevet med Carl Finniläs ejendommelige Haandskrift, umiddelbart efter at jeg havde læst Meddelelsen om hans sørgelige Død. Forklaringen var, at Hæfterne havde ligget paaskrevne, da Carl Finnilä begav sig paa sin sidste Rejse, og af en Ven senere blev sendt mig.

Carl Finnilä, af Fødsel svensk, naaede kun en Alder af 26 Aar; ved sin Død var han Assistent ved Universitetets zoologiske Museum i Helsingfors. Saa ung han var, havde han allerede en ikke ringe ornithologisk Forfattervirksomhed bag sig. Resultaterne af sine Rejser nordpaa havde han nedlagt i »Ornithologiske Iakttagelser under en Resa inom Sodankylä Lappmark, Sommaren 1913« og »Studier över Fågelfaunan i Salla Lappmark, Sommaren 1914«. Begge Afhandlinger, der udkom i »Acta soc. pro Fauna & Flora Fennica«, giver Vidnesbyrd om hans Ihærdighed og Evner som Ornitholog. Fra samme Tur stammer de mere populære Skildringer, der udkom kort før hans Død som et ret stateligt Værk »Bortom Polcirklen«, og adskillige mindre Artikler, hvori han har givet Bidrag til Kundskaben om Laplandsfuglenes Udbredelse og Biologi.

Under de sørgelige Tilstande i Finland ved Aarets Begyndelse var han sammen med en Kollega i Slæde taget fra Helsingfors for at slutte sig til de »Hvides« Tropper i Nordfinland; undervejs blev de to ubevæbnede Mænd overfaldet af de »Røde«, som skød dem.

Hvad Carl Finnilä i saa ung en Alder havde udrettet paa Ornithologiens Omraade, berettigede til store Forhaabninger for hans fremtidige, nu desværre saa brat afbrudte Løbebane.

O. H.